ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଏବଂ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଡି. ଆର. ସିଂହ

ମାର୍ଚ୍ଚ 19,1965

[ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, କେ.ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୋ ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 (14/1947),ଧାରା 33 - ଆବେଦନ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ସେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ କି ଶ୍ରମିକ - ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ – ପ୍ରାଥମିକତା ।

ଯେହେତୁ ଆବଦନକାରୀ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରମ ବିବାଦ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର କର୍ମଚାରୀ - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଧାରା 33 (2)(ବି) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନଟି ଅତି ସତର୍କତାର ସହିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନଟିର ଗୁଣବତ୍ତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଧାରା 33 ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ:

ରାୟ ଦେଲେ : ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର ନକରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉଚିତ ନଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସହିତ ଜଡିତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ "ଏପରି ବିବାଦରେ ସଂପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ, ଯଦି

ଆବେଦନକାରୀ ବିଚାର କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ସେ ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରମ ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ବିପଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିଜ ବିବାଦର ପୂର୍ବ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ଆଇନଗତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ, ଯେ ଧାରା 33 ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 423/1964 ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 53/1961ର ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ସଂଖ୍ୟା 45,56,63 ଏବଂ 65/1961ରେ ଧାନବାଦସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅକ୍ଟୋବର 5, 1962 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ ଏବଂ ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ। ଜିତେନ୍ଦ୍ର *ଶର୍ମା ଏବଂ* ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଶର୍ମା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପନ କରେ । ଆବେଦନକାରୀ, ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ଷ୍ଟିଲ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍, ଜମାଡୋବା, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଆଇନ, 1947 (ସଂଖ୍ୟା 14/1947) (ଏଠାରେ "ଆଇନ" ବୋଲି କୁହାଯିବ) ର ଧାରା 33 (2)(b) ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଧନବାଦ (ଏଠାରେ "ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ" ବୋଲି କୁହାଯିବ) ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ଡି. ଆର. ସିଂହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ସଂଖ୍ୟା 45, 56, 63 ଏବଂ 65/1961 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ କିଛି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନକୁ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସେ ଏହି

ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତାର ସହ କରିଥିଲେ,ଏହାର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଧାରା 32 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, କାରଣ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମ ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ କି ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଧାରା 33 ର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାଲିକ ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେ ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯଦି ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ଧାରା 33 (2) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । କୌଣସି ଜଟିଳତାକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆଇନର ଧାରା 33 ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ ନିସନ୍ଦେହରେ ଏକ ସତର୍କତାମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ; ସେଥିପାଇଁ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ଧାରା 33 ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏପରି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 33 ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ତେବେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବା ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ଭୋଗିବା ଉଚିତ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଖାରଜ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହାକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ନେଇ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ମାମଲାର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଧାରା 33 ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ I ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ସେ ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସହିତ ଜଡିତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ନୁହଁନ୍ତି, ତଥାପି ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ବିପଦ ନେବାକୁ ମନା କରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ I ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ଆଇନସମ୍ମତ ହେବ, ତାଙ୍କ ମାମଲା ପ୍ରତି କୌଣସି ପକ୍ଷପାତ ନକରି ଯେ ଧାରା 33 ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ I ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ଆଇନସମ୍ମତ ହେବ, କାରଣ ଧାରା 33 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ I ଧାରା 33 (1) ଏବଂ (2) ରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା "ଏପରି ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଗଠନ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କିଛିଟା ଅସଙ୍ଗତ ମତାମତ ନିଆଯାଇଛି କିଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ, ଯେପରିକି *ନ୍ୟୁ ଜାହାଙ୍ଗିର ଓକିଲ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍, ଭାବନଗର* ବନାମ *ଏନ. ଏଲ. ବ୍ୟାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,*(1) ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହା ଉପରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଗଠନ ରଖିଥିଲେ, ଯେପରିକି *ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଲାଏଉଡ୍ ମ୍ୟାନୁଫ୍ୟାକଚରିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଲାଏଉଡ୍ ମ୍ୟାନୁଫ୍ୟାକଚରିଂ ୱାର୍କର୍ସ ୟୁନିଅନ୍*(2) *ନ୍ୟୁଟନ୍ ଷ୍ଟୁଡିଓଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଏଥିରାଜୁଲୁ (ଟି.ଆର.) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (3),ଏବଂ *ଆନ୍ଧ୍ର ସାଇଣ୍ଟିଫିକ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଶେଷଗିରି ରାଓ (ଏ.)ଅନ୍ୟମାନେ*(4)ଏହି ସମସ୍ୟା ଶେଷରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଦୁଇଟି ସଦ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା, *ନ୍ୟୁ ଇଣ୍ଡିଆ ମୋଟର୍ସ (ଘରୋଇ) ଲିମିଟେଡ* ବନାମ *ମୋରିସ୍ (କେ.ଟି.)*(5) *ଏବଂ ଦିଗୱାଡି କୋଲିୟରୀ* ବନାମ *ରାମଜୀ ସିଂ*(6) I ଏହି ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର

---

(1) [1958] II ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 575

(2) [1952] I ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 628

(3)[1958] I ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 63

(4) [1958] II ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 717

(5) [1960] I ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 551

(6) [1964] II ଏଲ୍.ଏଲ୍.ଜେ. 143

ବିବାଦୀୟ ରାୟକୁ ବିଚାର କରି "ଏହି ବିବାଦରେ ସଂପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ "ଏପରି ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଗଠନ ଉପରେ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, ତାହା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ହେବ ଯେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଧାରା 33 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଧାରା 33 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଧାରା 33 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଆବେଦନ କରିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ମତାମତ , ଆମ ମତରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ । ତେଣୁ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର ନକରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସହିତ ଜଡିତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି, ଏହା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ଏହା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବା ସମୟରେ ଆମେ କେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହାର ମୂଳତ୍ୱ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ କାରଣ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ଦାବି କରିବାରେ ସଠିକ ଅଟନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 32 (2) ର ଅର୍ଥରେ "ଏହିପରି ବିବାଦରେ ସଂପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକ" ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷମତା ରହିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆମେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଦେଶ ଡିସେମ୍ବର 4,1961 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଡିସେମ୍ବର 9,1961 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ରାୟକୁ 5 ଅକ୍ଟୋବର 1962 ରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆବେଦନ ଆମ ନିକଟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପହଂଚିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବାର ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିଲା

। ବିଦ୍ୱାନ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଖାରଜ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଇଥିବା ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହିପରି, ଆମେ ସେହି ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛୁ; କିନ୍ତୁ ବିବାଦିତ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବାର ତାରିଖ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପିଲରେ ଆମର ରାୟ ଘୋଷଣା ହେବାର ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିବାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ପୁନଃ ପଠାଇ, ଆବେଦନକାରୀ ଉଠାଇଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 33(2) ଅନୁସାରେ "ଏପରି ବିବାଦରେ ସଂପୃକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ" କି ନୁହେଁ ସେଥି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ କହିବା ଅଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ସେହିକାରଣରୁ, ଯଦିଓ ଆମେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପଲଟିଦେଇଛୁ, ତଥାପି ଏହି ମାମଲାକୁ ଆଉ ଦୀର୍ଘ କରିବାକୁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁନାହୁଁ

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରିବାର ଅନୁମୋଦନ ନକରିବା ପାଇଁ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥତା ଯାଞ୍ଚ ନକରି, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଅପିଲ୍ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।